

Poslovni broj: UsII-195/21-6

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

PRIMLJENO: 09 -07- 2021		EOJN
		POŠTOM
		NEPOŠREDNO
		E-MAIL
OST. BROJ: JED.	VRIJEDNOST	PRILOZI
KLASA: UP/II-034-02/21-01/152		
URBROJ: 303-01/21-15		

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Gordane Marušić-Babić, predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Lidije Vukičević, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zajednice ponuditelja AQUA MONT SERVICE d.o.o. Beograd, Obranovečki Drum 27a, Beograd, Republika Srbija i AQUA MONT SERVICE d.o.o., Split, Gundulićeva 22, koju zastupa opunomoćenik Marijan Vešligaj, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Vešligaj i Sliepčević iz Zagreba, Froudeova 9, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Županijska lučka uprava Vela Luka, Ulica 58 broj 15, Vela Luka, koju zastupa opunomoćenica Mirka Babić Delić, odvjetnica u Zagrebu, Amruševa 7/3 i POMGRAD INŽENJERING d.o.o. Split, Stinice 26/B, Split, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 16. lipnja 2021.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/21-01/152, urbroj: 354-01/21-10 od 30. ožujka 2021.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana (točka 1. izreke) i zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka (točka 2. izreke). Tužitelj je izjavio žalbu protiv odluke o odabiru naručitelja Županijska lučka uprava Vela Luka, broj 51/21 od 8. veljače 2021., donesenom u otvorenom postupku javne nabave za predmet nabave: Izvođenje radova na izgradnji Pomorsko-putničkog terminala Vela Luka, a kojim je odabrana ponuda ponuditelja Pomgrad inženjering d.o.o, Split.

2. Tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika zbog bitne povrede pravila upravnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Navodi da je tuženik postupio protivno članku 52. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09.-dalje: ZUP) jer mu nije dostavio očitovanje Hrvatskog registra brodova od 25. ožujka 2021. koje je bilo ključno za donošenje odluke u žalbenom postupku. Ističe da Hrvatski registar brodova nije dao odgovor na upit da li brod "Sveti Marin" posjeduje tehničko-tehnološka obilježja kao RO-RO teretni brod, te da je tuženik neosnovano prihvatio navode iz tog očitovanja da

se taj brod, koji je upisan u upisnik brodova RH kao putnički brod koji obavlja linijska putovanja, ne može smatrati RO-RO teretnim brodom u smislu točke 2.2.2. i 2.2.6. Priloga I, Pravila za statutarnu certifikaciju pomorskih brodova, Opći propisi ("Narodne novine", broj: 15/19.), a da uopće nije uzeo u obzir njegove navode i dokaze na tu okolnost dostavljene u tijeku postupku niti je to u osporavanoj odluci obrazložio. Poziva se na stručno i znanstveno tumačenje stalnog sudskog vještaka za informatiku i cestovni promet, prema kojemu RO-RO putnički i RO-RO teretni brod posjeduju jednaka tehničko-tehnološka obilježja u pogledu mogućnosti transporta RO-RO tereta. Navodi da je traženje iz točke 29.3. dokumentacije o nabavi (dalje: DON) isključivo usmjereno na funkcionalnost RO-RO teretnog broda, a ne na formalnu registraciju te da je tuženik pogrešno zaključio da brod "Sveti Marin" nije sukladan traženju iz DON-a. Ističe također da su odgovorom Hrvatskog registra brodova potvrđeni njegovi raniji navodi da naručitelju RO-RO teretni brod uopće nije potreban u okviru ovog postupka javne nabave, jer isti ne može izvršavati radove u moru, budući da bi to bilo protivno članku 5. stavak 2. točka 55. Pomorskog zakonika. Navodi da je zahtjev za izvođenje radova u moru naručitelj naknadno konstruirao, iako ovakav zahtjev ne može ispuniti niti brod koji je u svojoj ponudi dostavio odabrani ponuditelj. Smatra da se pogoduje odabranom ponuditelju, koji je u svojoj ponudi nominirao jedini brod u Republici Hrvatskoj koji ispunjava tražene uvjete, ukoliko bi se uvjet iz DON-a tumačio na način da se mora raditi upravo o brodu registriranom kao RO-RO teretni brod. Nadalje, osporava podatke iz očitovanja Hrvatskog registra brodova o nosivosti broda "Sveti Marin", jer taj brod može i smije prevesti minimalno 350 tona nosivosti, a u upisnom listu je nosivost definirana maksimalnim osovinskim opterećenjem vozila na palubi trajekta. Navodi da za trajekt "Sveti Marin" maksimalno osovinsko opterećenje vozila koje se može ukrcati na njega iznosi 10 tona te, prikazujući skicu tog broda, izlaže vlastiti izračun prema kojem može biti ukupno utovareno vozila težine 379 tona, što znači da je nosivost broda veća od 350 tona, a da u službenim podacima Hrvatskog registra brodova nisu navedeni podaci o nosivosti broda. Smatra nejasnim da je tuženik prihvatio pojednostavljeno tumačenje Hrvatskog registra brodova u odnosu na brod "Sveti Marin", dok isto nije prihvatio i u odnosu na brod RO-RO teretni-radni ponton Miniboy, koji je dostavio naručitelju primjenom instituta zamjene gospodarskog subjekta iz članka 275. stavka 2. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16.-dalje: ZJN), jer se nije uopće očitovao na navod da taj brod nije registriran kao RO-RO teretni brod, već je samo utvrdio da isti ne udovoljava traženju propisanom točkom 29.3. DON-a s obzirom da ima bruto tonažu veću od maksimalno propisane (500 GT). Ponavlja da je u tijeku žalbenog postupka dokazao da brod "Sveti Marin" ima tehničko-tehnološka obilježja u pogledu prijevoza tereta kao i RO-RO brod koji je registriran samo za prijevoz tereta, te da naručitelj, kao i tuženik, zbog stava da se temeljem registracije taj brod ne može smatrati RO-RO teretnim brodom, nije postupio u duhu načela javne nabave odnosno da se prema načelu svrhovitosti i ekonomičnosti nastoji odabrati ekonomski najpovoljnija ponuda. Smatra da njegova ponuda nije smjela biti odbijena zbog nedostatka u formalnoj registraciji, što se može okarakterizirati kao pretjerani formalizam u smislu Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-III-5989/2013 od 9. veljače 2016. Predlaže da ovaj Sud poništi osporeno rješenje tuženika i Odluku o odabiru od 8. veljače 2021., te da naloži naručitelju da mu plati troškove prethodnog žalbenog postupka u iznosu od 100.000,00 kn. Potražuje i naknadu troškova upravnog spora.

3. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbenom zahtjevu iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Dodatno navodi da tužitelj pogrešno tumači uvjete i zahtjeve iz DON-a, pri tome osporavajući samu dokumentaciju odnosno opravdanost propisanog uvjeta tehničke i stručne sposobnosti. Ističe da je, ukoliko je smatrao da je dokumentacija o nabavi nezakonita odnosno da se istom pogoduje određenim gospodarskim subjektima, trebao žalbom osporavati zakonitost DON-a u rokovima propisanim u članku 406. ZJN. Smatra da u konkretnom slučaju nisu povrijeđena pravila postupka, jer se očitovanje Hrvatskog registra brodova odnosi na činjenice koje su već istaknute u žalbi, o kojima se tužitelj imao priliku očitovati ti dostaviti dokaze za svoje navode, a tijekom žalbenog postupka se također obratio Hrvatskom registru brodova i izvršio uvid u spis. Nadalje navodi da su sve stranke dostavile svoja očitovanja na navode drugih stranaka, kao i odgovarajuće dokaze na temelju kojih je utvrđeno činjenično stanje, čime je ispoštovano načelo kontradiktornosti u predmetnom žalbenom postupku i to razmjerno s načelom ekonomičnosti i učinkovitosti. Smatra neosnovanim navode tužitelja da su ponuditelji mogli ponuditi drugi tip pomorskog objekta od onoga koji je tražen dokumentacijom o nabavi, kojom je ujedno propisano koje ažurirane popratne dokumente i dokaze o sukladnosti tehničkih uvjeta broda ponuditelji moraju dostaviti. Oспорava navode tužitelja da je uvjet iz DON-a usmjeren isključivo na funkcionalnost RO-RO teretnog broda odnosno njegova tehničko-tehnološka obilježja. Naglašava da iz definiranih različitih tipova pomorskih objekata u Pravilima za statutarnu certifikaciju pomorskih brodova, Opći propisi proizlazi da su neosnovane i tvrdnje tužitelja o jednakoj funkcionalnosti RO-RO teretnog i RO-RO putničkog broda, a što proizlazi i iz očitovanja Hrvatskog registra brodova. Ističe da je kod ocjene žalbenih navoda cijenio i stručno mišljenje sudskog vještaka, koje je tužitelj dostavio, kao zaseban dokaz i u odnosu na ostale dokaze provedene u žalbenom postupku sukladno članku 9. ZUP-a. Smatra da tužitelj svojim navodima nije doveo u sumnju pravilnost ocjene da njegova ponuda nije izrađena sukladno odredbama dokumentacije o nabavi. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

4. Zainteresirana osoba Pomgrad inženjering d.o.o. Split u odgovoru na tužbu osporeno rješenje smatra u cijelosti osnovanim i zakonitim. Navodi da je tužitelj propustio u propisanim rokovima osporavati sadržaj i uvjete DON-a, kao i mogućnost davanja primjedbi na sadržaj i uvjete DON-a u postupku prethodnog savjetovanja, što bi značilo da je bio suglasan s postavljenim uvjetima. Smatra stoga da je sama žalba bila nedopustiva jer se istom zapravo osporava jedan od postavljenih uvjeta tehničke sposobnosti ponuditelja, koja se odnosi na vrstu potrebne raspoložive opreme za izvođenje predmetnih radova. Predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

5. Zainteresirana osoba Županijska lučka uprava Vela Luka u odgovoru na tužbu osporava navode tužitelja u cijelosti kao neosnovane, te ostaje kod navoda iz odgovora na žalbu, u kojem se iscrpno očitovala na sve tvrdnje koje tužitelj ponavlja u ovdje podnesenoj tužbi. U bitnome navodi da brod "Sveti Marin" koji je tužitelj ponudio u svojoj ponudi nije teretni RO-RO brod i nema minimalnu nosivost na teretnoj liniji 350 tona, kako je to traženo točkom 29.3. DON-a. Smatra da tužitelj selektivno tumači definicije RO-RO teretnog i RO-RO putničkog broda dane u Pravilima za statutarnu certifikaciju pomorskog brodova, Opći propis. Navodi da je prema navedenim Pravilima u točki 2.2.2. i točki 2.2.6. značajna razlika između te dvije vrste brodova, jer RO-RO putnički brod služi za prijevoz vozila koja se krcaju vlastitim kotačima preko rampi, a RO-RO teretni brod je posebno građen i, osim što služi za prijevoz vozila koja se ukrcavaju i iskrcavaju na vlastitim kotačima, taj brod služi i za prijevoz tereta na

paletama ili u kontenjerima koji se mogu ukravati ili iskravati vozilom, te se sa takvog broda mogu neometano izvoditi građevinski radovi. Pojašnjava također da je prema pravilima o klasifikaciji brodova Hrvatskog registra brodova bitna razlika između ta dva broda da RO-RO putnički brod ne može iskravati materijal s broda npr. u more, nego isključivo može prebaciti od točke A do točke B materijal ukran na prijevoznim sredstvima sa svojim pogonom (sav materijal koji može ući na kolima ili izaći na kolima). Ističe da su zbog navedenih razlika u propisima i pravilima dane različite klasne notifikacije. Oспорava mišljenje vještaka na koje se tužitelj poziva, te navodi da ti brodovi nemaju istu svrhu, imaju različite definicije, obilježja i zakonske klasifikacije. Ističe da ponuđeni brod tužitelja nije prihvaćen iz razloga što se radi o putničkom trajektu a ne teretnom RO-RO brodu, kao i iz razloga što tužitelj nije dokazao traženu minimalnu nosivost na teretnoj liniji 350 tona, kako je to propisano DON-om, iako je bio pozvan na pojašnjenje. Nadalje navodi da bruto tonaža broda koji je tužitelju na raspolaganje stavio drugi gospodarski subjekt također ne udovoljava uvjetu iz iste točke DON-a, što tužitelj niti ne osporava. Navode tužitelja iznesene u tužbi o minimalnoj nosivosti ponuđenog broda (trajekta) kao i način izračuna te nosivosti, smatra neodlučnim, imajući u vidu da je Hrvatski registar brodova, kao ovlašteno službeno javnopravno tijelo koje vodi evidenciju i upisnik brodova, potvrdilo da ponuđeni brod nema minimalnu traženu nosivost od 350 tona, već minimalnu nosivost od 20 tona, što je manje od traženog točkom 29.3. DON-a, dok tužitelj za svoje tvrdnje nije priložio relevantne dokaze. Predlaže da ovaj Sud tužbeni zahtjev odbije.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Ispitujući osporeno rješenje sukladno članku 31. i članku 55. stavku 3. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.-dalje: ZUS), ovaj Sud nalazi da ne postoje razlozi zbog kojih se rješenje tužbom pobija te istim nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

8. Odlučujući o žalbi tužitelja protiv odluke o odabiru broj 51/21 od 8. veljače 2021., tuženik je razmotrio sva odlučna činjenična i pravna pitanja, te je svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, primjenom relevantnih odredaba ZJN-a, citiranih u obrazloženju rješenja, utvrdio da naručitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda nije postupao nezakonito odnosno suprotno odredbama toga Zakona.

9. Pri tome je tuženik dao detaljnu i jasnu analizu razloga kojima se rukovodio ocjenjujući da žalbeni navodi tužitelja nisu osnovani, a koje razloge u cijelosti prihvaća i ovaj Sud, jer su utemeljeni na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku odnosno utvrđenih činjenica te na pravilnom tumačenju odredaba materijalnog prava mjerodavnih u konkretnom slučaju. Tužitelj u bitnome u tužbi iznosi iste prigovore, osporavajući zakonitost postupanja naručitelja i razloge odbijanje njegove ponude kao neprihvatljive.

10. Prema odredbi članka 256. stavka 1. točke 3. ZJN-a kriteriji za odabir gospodarskog subjekta u postupku javne nabave mogu se, između ostalog, odnositi na tehničku i stručnu sposobnost. Naručitelj je u točki 29. DON-a propisao uvjete tehničke i stručne sposobnosti i njihove minimalne razine, te je u točki 29.3. - Izjava o alatima, postrojenjima ili tehničkoj opremi odredio da gospodarski subjekt mora imati na raspolaganju tehničku opremu u svrhu izvršenja ugovora i to, između ostalog, brod RO-RO (teretni) do 500 GT, maksimalne dužine 50 m, maksimalne širine 18 m i maksimalne nosivosti na teretnoj liniji 350 tona, uz obrazloženje da je raspolaganje traženom mehanizacijom nužno za pravodobno i uredno izvršenje predmetnih radova

s obzirom na kompleksnost i opseg gradilišta. U istoj točki DON-a propisano je da u prilogu izjave ponuditelj mora dostaviti dokaze o sukladnosti tehničkih uvjeta broda i to svjedodžbu o klasi broda, upisni list broda, svjedodžbu o sposobnosti broda za plovidbu i tlocrt broda s vidljivim operativnim dijelom palube koja mora imati čisti radni prostor (bez prepreka u dužini, širini i visini) u skladu s navedenim tehničkim uvjetima.

11. Prema točki 30. DON-a, radi dokazivanja ispunjavanja kriterija ekonomske i financijske, te tehničke i stručne sposobnosti ponuditelj ili zajednica gospodarskih subjekata se može, sukladno članku 273. ZJN-a, osloniti na sposobnost drugih subjekata, bez obzira na pravnu prirodu njihovog međusobnog odnosa, te ponuditelj, ako se oslanja na sposobnost drugih subjekata, mora dokazati naručitelju da će imati na raspolaganju potrebne resurse nužne za izvršenje ugovora, primjerice prihvaćanjem drugih subjekata da će te resurse staviti na raspolaganje gospodarskom subjektu.

12. Odredbom članka 280. stavka 4. ZJN-a propisano je da se pri izradi ponude ponuditelj mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi te ne smije mijenjati ni nadopunjavati tekst dokumentacije o nabavi.

13. Prema članku 290. stavku 1. ZJN-a, nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik. Prema članku 291. istog Zakona, javni naručitelj provodi preglede i ocjenu ponuda te, u pravilu, slijedećim redoslijedom provjerava je li dostavljeno jamstvo za ozbiljnost ponude, ako je traženo, te je li dostavljeno jamstvo valjano; odsutnost osnova za isključenje gospodarskog subjekta; ispunjenje traženih kriterija za odabir gospodarskog subjekta te, ako je primjenjivo, ispunjenje kriterija za smanjenje broja sposobnih natjecatelja; ispunjenje zahtjeva i uvjeta vezanih uz predmet nabave i tehničke specifikacije te ispunjenje ostalih zahtjeva, uvjeta i kriterija utvrđenih u obavijesti o nadmetanju te u dokumentaciji o nabavi, uzimajući u obzir, ako je primjenjivo, varijante ponuda i računsku ispravnost ponude.

14. Odredbom članka 295. stavka 1. ZJN-a propisano je da je javni naručitelj obvezan odbiti ponudu za koju, na temelju rezultata pregleda i ocjene ponuda i provjere uvjeta iz članka 291. toga Zakona, utvrdi da je nepravilna, neprikladna ili neprihvatljiva te na temelju kriterija za odabir ponude odabire ponudu ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu.

15. Prema podacima spisa, kao i navodima samog tužitelja, nije sporno da je tužitelj u izjavi u ponudi, u svrhu izvršenja ugovora, ponudio brod "Sveti Marin" (trajekt), registriran kao putnički RO-RO brod, ne prilažući pri tome u ponudi dokaz o nosivosti toga broda. Kako je i prema očitovanju nadležnog Hrvatskog registra brodova od 25. ožujka 2021. navedeni brod upisan u Upisnik brodova RH kao putnički brod koji obavlja linijska putovanja te se ne može smatrati RO-RO teretnim brodom prema Pravilima za statutarnu certifikaciju pomorskih brodova, Opći propisi, a maksimalna nosivost iznosi 255,18 tona, Sud prihvaća zaključak tuženika da tužitelj ponudom tog broda nije dokazao raspolaganje tehničkom opremom sukladno citiranoj točki DON-a. Također, pravilno je utvrđeno da tužitelj niti oslanjanjem na novi gospodarski subjekt nije dokazao ispunjavanje kriterija tehničke i stručne sposobnosti iz točke 29.3. DON-a, koji se odnosi na vrstu potrebne tehničke opreme, budući da nije sporno da je brod koji je taj gospodarski subjekt stavio na raspolaganje ravni ponton bruto tonaže 711 GT, koji se prema očitovanju Hrvatskog registra brodova ne može smatrati RO-RO teretnim brodom.

16. S obzirom na izričito propisane uvjete tehničke i stručne sposobnosti u DON-u, navodi tužitelja glede funkcionalnosti odnosno jednakih tehničko-tehnološki obilježja RO-RO teretnog i RO-RO putničkog broda nisu od utjecaja na pravilnost utvrđivanja ispunjavanja kriterija za odabir gospodarskog subjekta. Sama činjenica što u predmetnoj točki DON-a nije izrijekom navedeno da traženi brod mora biti registriran kao RO-RO teretni brod nije odlučna, imajući u vidu dokaze o sukladnosti tehničkih uvjeta broda koje ponuditelj mora dostaviti u prilogu izjave, navedene u istoj točki DON-a, kao i odredbe Pravila za statutarnu certifikaciju pomorskih brodova, Opći propisi, kojima su definirani različiti tipovi pomorskih objekata, a na koje se tuženik u osporenom rješenju poziva, te s obzirom na vrstu i način obavljanja radova koji su predmet izvršenja ugovora.

17. Nadalje, prigovore kojima osporava opravdanost propisanog uvjeta tehničke i stručne sposobnosti, navodeći u tužbi da naručitelju traženi RO-RO teretni brod uopće nije potreban u okviru predmetnog postupka javne nabave, tužitelj ne može s uspjehom isticati u žalbi na odluku o odabiru, već je zakonitost dokumentacije o nabavi mogao osporavati žalbom u roku iz članka 406. stavka 1. točke 1. ZJN-a. Naime, prema stavku 2. toga članka Zakona, žalitelj koji je propustio izjaviti žalbu u određenoj fazi otvorenog postupka javne nabave sukladno odredbi stavka 1. toga članka nema pravo na žalbu u kasnijoj fazi postupka za prethodnu fazu.

18. Suprotno navodima tužitelja tuženik nije počinio povredu pravila ZUP-a koja bi bila od utjecaja na zakonitost i pravilnost odluke. Time što tuženik očitovanje Hrvatskog registra brodova, koje je zatražio radi ocjene utvrđenog činjeničnog stanja u postupku s obzirom na navode tužitelja istaknute u žalbi, tužitelju nije dostavio na očitovanje, nije u konkretnom slučaju povrijeđeno načelo kontradiktornosti zbog nemogućnosti očitovanja na dokaze pribavljene tijekom žalbenog postupka, jer se ne radi o dokazima o novim činjenicama već dokazima kojima naručitelj potvrđuje činjenice sadržane u odluci o odabiru, niti je tužitelju onemogućeno očitovanje o bitnim činjenicama.

19. Slijedom iznesenog, ovaj Sud nalazi da je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja pravilno utvrđeno da tužitelj nije dokazao raspolaganje tehničkom opremom koja je potrebna za izvršenje ugovora, te da ponuda tužitelja nije izrađena sukladno odredbama dokumentacije o nabavi, odnosno da je njegova ponuda zakonito odbijena zbog neispunjavanja uvjeta tehničke i stručne sposobnosti iz točke 29.3. DON-a. Osporeno rješenje doneseno je u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku dao valjane i pravno relevantne razloge, te navodi izneseni u tužbi nisu osnovani niti od utjecaja na drukčije rješenje predmetne upravne stvari. Stoga je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno kao u točki I. izreke.

20. Zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora odbijen je sukladno članku 79. stavku 4. ZUS-a (točka II. izreke).

U Zagrebu 16. lipnja 2021.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić, v.r.

Za točnost ispravka - ovlaštení službenik

Tanja Nemčić